

Et menneske svagt som et strå

Der er mange beskrivelser af den sårbarhed, som vi mennesker har. Og som man kan mærke, ikke mindst når sygdom hænger, som nu i denne coronatid. Vi er sårbare. Vi kan blive ramt. Af sygdom, af ulykker, af kriser. Og vi kan ikke holde til hvad som helst. Det kan hverken vores kroppe eller vores sind. Vi er små i forhold til så meget.

Salmedigter Lars Busk Sørensen bruger formuleringen, at man som menneske er *'svagt som et strå'*. I sin salme *'Et menneske svagt som et strå'* tænker han ikke kun på sygdom, som det der truer og kan ramme os. Han tænker på alle de svære situationer i livet, hvor

*'himlen er smertelig grå,
og lidelsen ikke gir mening
og fremtiden slet ikke findes'*.

Og så spørger han: *'Hvad hviler min tillid da på? Hvad klynger min tro sig da til?
Hvad lever min længsel da på?'*

Salmens omkvæd kommer med svaret:

*'En hytte, et barn, et håb,
langfredagens smerteråb,
opstandelsens lyse morgen'*

Der er håb, siger Lars Busk Sørensen, fordi Kristus blev født; der er håb, fordi Gud er med os også i vores smerteråb, når det er langfredag i vores liv, og der er håb, fordi der kommer en opstandelsens lyse morgen efter langfredag.

Det er en fin salme med håb i, som Lars Busk Sørensen har skrevet, og den er oplagt at synge også i tiden op til påske og i påskeugen. Det har vi gjort i Sahl og Vindeup de sidste år. Willy Egmosen har lavet en skøn melodi, og mon ikke vi er mange, der glæder os til vi igen kan være i fællessangen, i gudstjenesten, i vores kirker. Det skal blive godt også at synge Lars Busk Sørensens salme *'Et menneske svagt som et strå'*, sammen.

De venligste hilsner
Gertrud Bangshøj

Et menneske svagt som et strå

Tekst: Lars Busk Sørensen 2011

Melodi: Willy Egmose 2014

1. Et menneske svagt som et strå,
så let for en skaber at glemme
imellem de kvænnende kloder
- hvad hviler min tillid da på?
*En hytte, et barn, et håb,
langfredagens smerteråb,
opstandelsens lyse morgen.*

2. Når ondskaben driver sit spil,
og løgne og mistro og krige
forpester vort liv med hinanden
- hvad klynger min tro sig da til?
*En hytte, et barn, et håb,
langfredagens smerteråb,
opstandelsens lyse morgen.*

3. Når himlen er smertelig grå,
og lidelsen ikke gir mening,
og fremtiden slet ikke findes
- hvad lever min længsel da på?
*En hytte, et barn, et håb,
langfredagens smerteråb,
opstandelsens lyse morgen.*

4. Et menneskeliv er så kort,
så lidt af det store, jeg fatter,
og hvad skal da lyse på vejen
den morgen mit liv går sort?
*En hytte, et barn, et håb,
langfredagens smerteråb,
opstandelsens lyse morgen.*

5. Et menneske svagt som et strå,
og dog går jeg oprejst på jorden
og tror at min Skaber har set mig
og vil jeg en dag skal forstå:
*En hytte, et barn, et håb,
langfredagens smerteråb,
opstandelsens lyse morgen.*

